

نخستین تعاریف اسید و باز

نخستین بار اسیدها و بازها با خواص ظاهری خود شناخته و نام گذاری شده اند. برای نمونه نخستین ویژگی اسیدها که مورد توجه قرار گرفته، ترش مزه بودنشان است و واژه ی اسید از سال 1626 م به کار رفته است.

گرچه نزدیک به چهار سده است که برخی مواد در دسته اسیدها قرار داده شده اند، اما پیش تر از آن هر اسیدی به نام خاص خود یا حتی بی آن که نامی داشته باشد در آزمایش های کیمیاگران به کار گرفته شده است.

در سال 1661 م رابرت بویل ، خواص مشترک اسیدها را چنین خلاصه کرد : موادی ترش مزه که خورنده هستند، شناساگرهای مشخصی را از رنگی به رنگ دیگر در می آورند و در واکنش با موادی که باز نامیده می شوند خنثی می شوند.

تعریف قدیمی

اسیدها موادی ترش مزه و خاصیت خورندگی دارند، شناساگرها را تغییر رنگ می دهند و بازها را خنثی می کنند.